

LLIBERTAT DE SEGREGAR

SUMARI

3.....	Llei de llibertat segregadora	15-16.....	Perseguint l'Olimp matemàtic
4.....	Activitats nadalenques 2024	17.....	Faena que no es veu
5.....	La setmana blanca	18.....	Tatuatges familiars
6.....	Un Nadal fora de casa	19.....	Ramon News
7.....	La ville de l'amour	20.....	Patis lúdics
8.....	Què fan els alumnes en el temps lliure?	21.....	Primers auxilis
9.....	Five days in London	22.....	Alumnes "cafeteros"
10.....	De La Salera al Lazarillo	23.....	Tres músics amb talent + Enregistrem un pòdcast
11.....	El Raconet	24.....	Dibuix del natural: un bodegó + Febrerencs
12.....	Nova sala de convivència + Com tenim la vista? + La Chandeleur	25-26.....	Sant Valentí
13.....	Molt més que fotocòpies	27.....	Patis literaris 2.0
14.....	"Projecte Reptes"	28.....	"Fang": poema de Nico Guijarro

Edició: IES Ramón Cid (Benicarló)

Impressió: BloPrint

Tiratge: 100 exemplars

Coordinació: Felip Gumbau

Contacte: elramonzine@gmail.com

Portada: Felip Gumbau

Revista digital: portal.edu.gva.es/iesramoncid/el-ramonzine

Equip de redacció, format pels alumnes de l'assignatura optativa
Projecte Interdisciplinari de 4t d'ESO.

El Ramonzine és una revista estudiantil i formativa. Gràcies per comprendre les possibles imprecisions o incorreccions.

LLEI DE LLIBERTAT SEGREGADORA

EDITORIAL

Tot el món estava esperant la Llei de Llibertat Educativa amb candeletes. Era una reivindicació històrica, una demanda de milions de valencians, un clamor popular. És la correcció d'un conflicte que perjudicava milers d'estudiants que ja no podien aguantar més, que estaven farts de la intolerable discriminació que comportava, tal com ho han fet saber en manifestacions multitudinàries. És una norma amb un ampli consens que la societat valenciana necessitava de forma urgent, que era inajornable, que era una prioritat digna de passar per davant de les poquíssimes i lleus necessitats del sistema educatiu públic.

Francament, la situació era insostenible. Hi havia un reduït sector de les zones valencianes bilingües (les monolingües ja ho tenen bé) que no podia suportar ni un minut més que li imposaren una de les dos llengües de la Comunitat. Ja era hora que un grup selecte de valencians puga tindre la seua parcel·leta als centres educatius valencians per a evitar contaminar-se d'una llengua que no els aporta res, que els fa nosa, que *no serve para nada*, que *es de paletos*. Els interessa per damunt de tot que una part de les aules de la Comunitat (les seues) siguen igualetes a les de la Comunidad, és a dir, una illa de monolingües lliures de l'horrible llast que suposa tindre una llengua pròpia, *una lengua cooficial* de la qual no es senten orgullosos i que atempta contra la seua llibertat (i contra la seua intel·ligència, no apta per al domini d'un altre idioma).

El nom triat per a esta llei ("llibertat educativa") és molt encertat, perquè és evident que des de l'any 1983 fins ara no hi ha hagut llibertat en els centres educatius, sinó una imposició d'una llengua minoritzada que, per desgràcia per als promulgadors d'esta llei, és un valuós patrimoni que cal respectar i protegir (com diuen diverses normes, inclosa la Constitució). La llei es pren la "llibertat" de convertir la discriminació positiva en discriminació negativa, perquè està molt malament tractar favorablement una llengua que està en una situació de vulnerabilitat. És de sentit comú que els alumnes del sistema educatiu públic estiguen segregats (ja era hora), i més encara quan hi ha una raó de força major com és la coexistència de dos llengües, les quals impossibiliten la comunicació entre els valencians. Per fi ha arribat esta llei fantàstica i tan necessària, que soluciona els greus problemes lingüístics de la Comunitat i protegeix com Déu mana el dret de les persones monolingües de no ser violentades a estudiar en la llengua de la Comunitat que els destorba i els ofén (és igual que siga oficial).

La Llei de Llibertat Educativa és altament beneficiosa, sobretot i exclusivament per als monolingües, perquè per fi s'alliberaran d'una vegada per totes de la tirania bilingüe, que els coartava la llibertat de menysprear la llengua pròpia dels valencians. Ara no només es premia el monolingüisme, sinó que, a més, el supremacisme lingüístic té rang de llei. És com ha de ser: el peix gran s'ha de menjar el menut, i cal ser fort amb els dèbils. És llei de vida: no hi ha res a fer. Malgrat tot, no s'entén per què la llei no amplia la llibertat i facilita la tria del sexe dels companys de classe, el seu color de pell, la mà amb què escriuen... No se sap mai: es comença per la llengua i ves a saber per on s'acaba. Ara, personal docent, a seguir educant els futurs ciutadans en els valors del respecte, la tolerància, la cooperació, la integració... bla, bla, bla, bla, bla...

ACTIVITATS NADALENQUES 2024

FERRAN ROLDAN, NAIA BAYARRI, JÚLIA FOIX I JOSÉ BARREDA

L'últim dia de classe de l'any 2024, el 20 de desembre, es van organitzar diversos tallers per a l'alumnat de 1r d'ESO, 2n i alguns alumnes de 3r. Realitzaven manualitats i jocs de Nadal. L'alumnat es dividia en diferents grups amb un professor diferent per a realitzar les activitats. Algunes activitats que feien eren:

Muntatge de puzles 3D de monuments

Confecció d'un calçetí nadalenc

Kahoot valencià i bingo musical

Circuit de parkour

Chupa-chups amb forma de rens

Confecció de cascs grecs

Jocs d'orientació

Venda de flors nadalenques

A més, a l'hora de l'esbarjo va tindre lloc el magnífic concert de la banda de l'institut i la xocolatada solidària. Les activitats i les classes van finalitzar a les 12:00.

LA SETMANA BLANCA

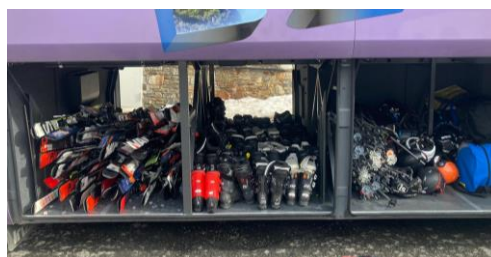
MARIONA SANTOS I EVAN MASIP

La setmana del dia 20 de gener al dia 24, va tenir lloc la Setmana Blanca, una sortida organitzada pel departament d'Educació Física. Van assistir alumnes de tota l'ESO acompanyats pels quatre professors d'aquesta assignatura: Verónica Soriano, José Julián, Rocío Sánchez i Andreu Escrivà. Van sortir de la plaça de la Constitució el dilluns 20 de gener a les 11:20 del matí. En arribar a l'hotel, vora les 17:15, van deixar les maletes i van anar a buscar el material d'esquí.

El segon dia, van anar cap a pistes a les 8:45 per al primer dia d'esquí. En arribar, havien d'organitzar-se en grups per a fer les classes amb els monitors durant la setmana, dues hores al matí i una a la tarda. En acabar, havien d'anar a dinar, i després fins a les 15:00 tenien temps d'esquí lliure. Un cop finalitzat l'esquí, van passar per l'hotel per a agafar les pertinences. Alguns van passar la tarda per Andorra i altres a Caldea.

Dimecres, un cop finalitzada la jornada d'esquí, van anar directes a la pista de patinatge de Canillo, on van gaudir d'una tarda molt divertida. A l'endemà s'acostava ja la recta final de la setmana, i per a celebrar-ho, en acabar d'esquiar, van anar a l'hotel a canviar-se per a anar a jugar una partida a les birles.

I va arribar l'últim dia. Van anar a les pistes com cada dia i, un cop finalitzades les últimes classes amb els monitors, van replegar tot el material per a tornar-lo a la tenda. En arribar a l'hotel, van canviar-se per a estar més còmodes durant el viatge de tornada. Van agafar les maletes i van començar el camí de tornada cap a Benicarló a les 15:00. A les 21:00 van fer cap al mateix lloc des d'on havien sortit el dilluns, posant fi a aquest viatge tan esperat.

UN NADAL FORA DE CASA

JÚLIA FOIX I JOSÉ BARREDA

Sabeu que hi ha molts alumnes que no passen el Nadal a casa? Uns quants alumnes de secundària ens han contat els seus viatges fora d'Espanya.

Gerard Querol (3r d'ESO A) va anar a **ANDORRA** amb la seva família, ja que als seus pares els agrada molt visitar-la. No és la primera vegada que la visita. La seua estada va ser de cinc dies: del 24 al 28 de desembre. Va anar a esquiar i a visitar els pobles del voltant.

Bruno Ródenas Trifiletti (3r d'ESO C) va anar a **ROMA** amb la seva família, ja que no hi havia estat mai. Va anar del 31 de desembre al 3 de gener. Li va agradar molt el viatge, i el que més el va impressionar va ser l'amfiteatre.

Anaïs Martín Mustieles (3r d'ESO C) va anar a **LONDRES** amb la seua família. Li va agradar però s'esperava una experiència millor, ja que els llocs estaven molt distants entre si i havien de fer ús del taxi sempre. Va anar del 21 al 25 de desembre i no havia estat mai. Va visitar el Big Ben, la Nòria, el pont de la torre de Londres i Chinatown.

Fatima Zahra va anar al **MARROC**, on va estar dos setmanes del 25 de desembre al 10 de gener. Ja hi havia anat més vegades, encara que és la primera vegada que va per Nadal. Va fer el viatge amb la seva família i va disfrutar molt.

Dina Azzouz va viatjar a **FRANÇA** una setmana i mitja, del 21 al 6. Ja hi havia anat més vegades i va anar acompanyada de la seua família. El viatge li va agradar molt, ja que va visitar la Torre Eiffel, que li va paréixer molt impressionant.

LA VILLE DE L'AMOUR

NAIARA FIBLA I PAU ROJO

Une autre année, nous retournons à Paris. Tu veux savoir ce que nous avons fait?

Del 13 al 18 de desembre, els alumnes de Francés van realitzar un viatge a París acompanyats de Sílvia Ninot, Paula Núñez i Dani Vilanova. A les 4 del matí van sortir de Benicarló per a anar a l'aeroport de Barcelona. Entre les 9-9:30 va sortir l'avió, i sobre la 1 del migdia van arribar al destí. Sols arribar, van anar a l'hotel a deixar les maletes i després van dinar.

En el temps lliure, els alumnes podien visitar i anar als llocs que ells volgueren lliurement. Dinaven on ells volien, però a l'hora que digueren els professors havien d'estar al lloc assenyalat. També feien visites guiades per a aprendre millor la llengua francesa.

Segons Sara Verge, una alumna de 4t d'ESO que va viure l'experiència, diu que s'ho va passar molt bé a París i li agradaria tornar un altre cop, i si és amb amics millor perquè es viu d'una manera diferent que si vas amb els pares o familiars. No obstant això, van haver coses que no li van agradar, com per exemple que tenien poc temps lliure i sempre havien d'anar amb presses per a anar d'un lloc a un altre. Però, per la resta, tot perfecte.

Dia 1

- Square de la Tour Saint-Jaques
- Perifèric
- Centre Pompidou
- Visita guiada amb barca pel riu Sena

Dia 4

- Palais de Justice
- Arc de triomf

Dia 2

- Museu Louvre
- Cour d'Honneur
- Tomba de Napoleó
- Torre Eiffel

Dia 5

- Unes catacumbes
- Palais de la Concorde

Dia 3

- La catedral de Notre-Dame
- La plaça Pierre
- La llibreria de Shakespeare
- La basílica del Sacré-Coeur
- Castell Blanche (Moulin Rouge)
- Nòria

Dia 6

- Musée d'Orsay

QUÈ FAN ELS ALUMNES EN EL TEMPS LLIURE?

SARA VERGE I SERGIO ROMÁN

Els alumnes del centre no només van a l'institut, sinó que molts també fan extraescolars, com per exemple: toquen un instrument, pinten, fan esport... Hem preguntat a un alumne de cada curs de secundària per a veure què fan durant el lleure.

Wyara Esteban – 1r d'ESO

Aquesta xiqueta de 1r A practica ball i rock-and-roll acrobàtic i urbà; tot açò ho fa al **Club Madison de Benicarló**. Li agrada molt el que fa, i inclús voldria fer més, però necessita temps per a fer els deures i estudiar. Practica **4 hores a la setmana**, dividides en 2 classes: una en dilluns i l'altra en dimecres. En el seu temps lliure li agrada dedicar temps per a ella i per a quedar en els seus amics.

Laia Garrido – 2n d'ESO

Laia practica hip-hop i contemporani a l'escola de **Guzmán Arts Escèniques**. Fa a la setmana 2 hores de hip-hop i dos més de contemporani, és a dir, en total fa unes **4 hores a la setmana**. A més, ho fa des de fa 3 anys i està molt contenta. Normalment, durant el cap de setmana fa els deures i surt amb les amigues.

Gianluca Salazar – 3r d'ESO

A Gianluca li agrada molt el futbol i el practica al **Benicarló Base Futbol**. Dedicar a la setmana unes **4 hores aproximadament**. També té temps per a estudiar i fer els seus deures, aproximadament una hora i mitja al dia. A ell, això de jugar a videojocs no li fa el pes; s'estima més sortir amb els amics el cap de setmana.

Ferran Roldan – 4t d'ESO

Ferran, de 4t D, practica bàsquet en el seu temps lliure al **Club Bàsquet Benicarló**. Fa unes **3 hores a la setmana**; a més, competeix en **partits** en el cap de setmana. També dedica 2 hores al dia per estudiar i fer els seus deures. A més, li agrada jugar un poquet a videojocs en el cap de setmana i gaudeix amb els amics unes 3 hores a la setmana.

FIVE DAYS IN LONDON

REDACCIÓ

Enguany s'ha tornat a organitzar el viatge a Londres que s'havia deixat de fer en els últims dos cursos. En esta edició, el departament d'Anglès, representat per Raül Garcia i Maite López, ha comptat amb la col·laboració del departament d'Història, representat per Joshua Martín. Ells tres han sigut els professors acompanyants dels vint alumnes de 1r de Batxillerat que han participat en esta *cultural activity*.

El **diumenge 9** de febrer a les 7:30 va sortir l'expedició de l'institut en direcció a l'aeroport de València. L'avió va enlairar a les 11:40 i va arribar a les 13:05 (hora local). Eixa tarde van visitar l'Oxford Street i el Picadilly Circus. Durant les quatre nits es van allotjar a l'Smart Hyde Park View Hostel.

El **dilluns 10** van presenciar el canvi de guàrdia, van visitar l'abadia i el pont de Westminster, van dinar per Covent Garden, van visitar el British Museum i van sopar al barri de Chinatown.

El **dimarts 11** va ser un dia de vistes panoràmiques: van pujar a la cúpula de la monumental catedral de Saint Paul i a l'Horizon 22. Finalment, van navegar pel Tàmesi fins al London Eye, que estava espectacularment il·luminat.

El **dimecres 12** va ser el torn de visitar el Museu d'Història Natural, de dinar pel barri de Camden, de vore l'andana 9 i $\frac{3}{4}$ de Harry Potter i de passar pel Royal Albert House i la casa de Sherlock Holmes.

Finalment, el **dijous 13** van visitar l'Albert Memorial i el barri de Notting Hill, i a les 17:20 van partir cap a València, on van arribar a les 20:40. Cap a les 23:00 arribaven a Benicarló.

Encara que uns sis alumnes no seguien el grup i estaven més pendents de les xarxes socials que de les visites, la valoració general del viatge és ben positiva.

DE LA SALERA AL LAZARILLO

MARIA BORRÀS I DANIEL CUCALA

El dimarts 14 de gener va tindre lloc la sortida al Grau de Castelló per veure l'obra de teatre *El Lazarillo de Tormes*, que gira al voltant de Lazarillo, un xiquet ingenu que, a causa de les adversitats i complexitats que travessa, es converteix en un jove murri que lluita per sobreviure.

La funció era per a l'alumnat de 3r d'ESO. En total, hi van anar 47 alumnes, i el cost de l'excursió per persona va ser de 20 euros.

Van sortir de Benicarló a primera hora i van aprofitar per visitar el centre comercial La Salera. Després, van anar a esmorzar al port del Grau i, finalment, vora la una i quart, van acudir al Centre Cultural de la Marina per veure l'obra, que va tenir una durada d'uns 45-50 minuts. Cap a les dos de la vesprada van tornar cap a casa.

Els alumnes van estar acompanyats per tres professors: Alba Ferrer, Jordi Muriach i Mohamed Saidi. Opinen que sí que tornarien a anar, però el temps que ocupa l'anada i la tornada no compensa amb la durada de l'obra.

Les alumnes **Aitana Coll** i **Leire Caldés** comenten que s'ho van passar molt bé durant la representació, però que els actors de l'obra parlaven molt ràpid. I que, si no t'havies llegit el llibre abans, et perdies ja que ho interpretaven per capítols.

Per la seua part, a **Joel Esteller** l'obra li va semblar entretinguda ja que li va agradar com interpretaven els actors, i coincideix amb Aitana i Leire que parlaven bastant ràpid.

EL RACONET

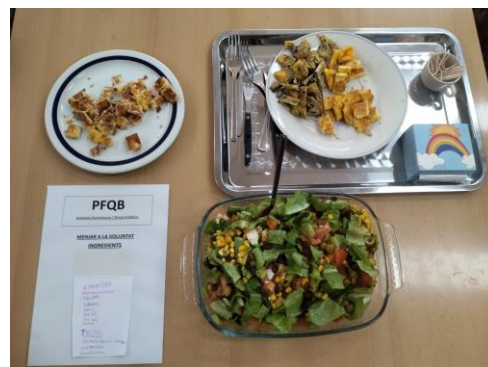
NAIA BAYARRI I FERRAN ROLDAN

Aquest curs es va plantejar la idea de formar un Programa Formatiu de Qualificació Bàsica (PFQB) per a alguns alumnes de la UECO, ja que no tenien un lloc fix per a aprendre. Dani Gandia i Vicent Bohigues, que són els professors d'aquest programa, van plantejar la idea i finalment es va tirar endavant.

Aquest programa està compost per 6 alumnes: Marc Marín, Erika Domínguez, Youssef Guernoun, Pau Bel, Gabriel Haro i Samuel Bruño.

Tenen un horari de dilluns a divendres, de 8:00 a 13.55, i realitzen activitats domèstiques (neteja, cuinar, ordenar...) amb l'objectiu de saber portar una casa. A part d'aquestes activitats, també cursen assignatures més dedicades a l'àmbit sociolingüístic i matemàtic (Educació Física, Informàtica, Valencià, Castellà, Matemàtiques...).

Una de les activitats més gustoses és la cuina. Els alumnes busquen a l'aula d'informàtica receptes amb un ingredient base que diu el professor el dilluns. Després es posen d'acord entre ells, en dimecres fan la sortida per comprar els ingredients i, finalment, en dijous preparen la recepta. El menjar va destinat per a ells i per al professorat: amanides, frànkfurts, macarrons, etc.

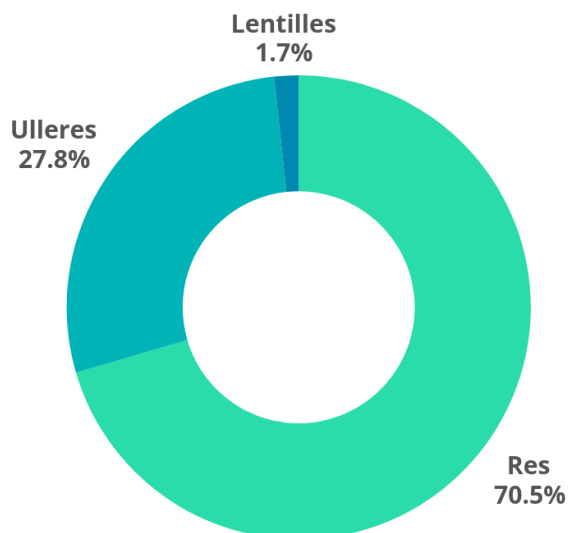
Aquests alumnes pensen que aquest programa els va molt bé ja que són un grup molt reduït, i això els permet aprofundir molt més i anar al seu ritme.

NOVA SALA DE CONVIVÈNCIA

JÚLIA FOIX I JOSÉ BARREDA

Sabeu que abans hi havia uns banys a la primera planta de l'edifici Ramón Cid? Fa més de cinc anys es va decidir tancar-los, ja que a l'hora d'arreglar-los el pressupost no era el suficient i no es feien servir tant.

Ara, com hi havia pressupost i la comissió de convivència no tenia cap lloc en concret per a treballar, s'ha decidit arreglar eixos banys per a fer la nova sala de convivència.

COM TENIM LA VISTA?

NAIA BAYARRI I FERRAN ROLDAN

Vos heu preguntat mai quantes persones porten ulleres o lentilles? Nosaltres hem tingut la curiositat d'anar a preguntar-ho per les aules de secundària, i el resultat obtingut ha sigut el següent.

LA CHANDELEUR

DEPARTAMENT DE FRANCÉS

La Chandeleur (la Candelera) és una festivitat que es celebra el dia 2 de febrer. Els alumnes de Francés van celebrar-la el dilluns 17 i el dimarts 18 cuinant les típiques creps franceses (*crêpes*). Cadascú portava el seu topping preferit: crema de xocolata, mel, fruita... *Mmmm! Très bonnes!*

MOLT MÉS QUE FOTOCÒPIES

NAIARA FIBLA I PAU ROJO

Els veiem fent fotocòpies, obrint la porta del centre, parant compte de les claus, etc. Són els conserges. Com és la seua faena?

Gema, David, Vicent i Pablo són els conserges del nostre institut. No han sigut sempre els mateixos, però sí la mateixa quantitat. Els quatre fan les mateixes hores, set hores i quart si fa no fa, i no tenen una distribució fixa de la faena.

Tal com ens conten, no és fàcil ser conserge, encara que no ho parega, ja que el cap i el cos han d'estar en continu funcionament i a vegades es veuen necessitats de més persones treballant. I, amb la gran quantitat d'alumnes i professors (1.100 persones aproximadament), no arriben a tot. Acaben cansats físicament i mentalment per molta sobrecàrrega, i més encara en època d'exàmens o quan s'acosten vacances, que és quan l'alumnat està revolucionat.

Al 2021 va sortir una nova llei de reducció de la interinitat i ara només poden estar 3 anys treballant en un lloc, ja que, quan s'acaba el termini, tornen a borsa i tornen a cridar per a realitzar un altre treball (no és necessari que sigui el mateix). Per a treballar com a conserge, has de fer unes oposicions anuals de la Generalitat Valenciana i, si les aproves, entres en borsa. Llavors, et puntuen uns mèrits, que són els estudis que tens (ESO, batxillerat, cicles formatius, carrera universitària...), i també idiomes (valencià, anglès...) i cursos formatius. Quan ixen llocs de treball, depenent de la puntuació en borsa, t'envien un SMS per si estàs interessat en eixe lloc de treball i, si algú amb més punts també ho està, et lleva el lloc i has d'esperar que et tornen a enviar un missatge.

“PROJECTE REPTES”

DAVID TENA

Un any més, l'alumnat de Cicles Formatius ha presentat els seus projectes davant dels regidors d'Educació i Arts Escèniques i de Comerç i OACSE de l'Ajuntament de Benicarló i del director del Centre El Collet en el marc de la **III Mostra de projectes emprendadors Ramón Cid**.

Aquest "**Projecte Reptes**" tracta de solucionar problemes reals (reptes) proporcionats per l'Ajuntament de Benicarló. Com que les nostres famílies professionals d'FP són de l'àmbit social, aquests reptes estan relacionats sobretot amb aquesta àrea.

El projecte, organitzat pel Departament de FOL, es desenvolupa tot el curs en el mòdul **d'Empresa i Iniciativa Emprenedora (EIE)** als segons cursos d'Atenció a persones en situació de dependència, Educació infantil i Integració social. La metodologia emprada és l'**Aprenentatge basat en projectes (ABP)**, a partir de reptes reals, també coneguda com a **Aprenentatge basat en reptes (ABR)**. L'alumnat, per equips, tria quin repte vol treballar durant el curs i, finalment, aquells més viables i amb més probabilitat de fer-se realitat s'exposen a la Mostra. Enguany, s'han presentat els següents projectes, que donen resposta a diferents reptes socials:

- **DigiKiosk:** Un servei per realitzar tràmits a domicili per a persones vulnerables, amb una bici elèctrica. (GS Educació Infantil)
- **Club-Bló:** Una web per facilitar la pràctica d'esports tradicionals benicarlandos als joves de 12 a 16 anys, a baix cost. (GM Dependència)
- **Trend Mate:** Una app per ajudar adolescents a conèixer altres persones, sortir de casa i fer activitats saludables. (GS Integració social)
- **Més enllà dels anys:** Un vídeo-pòdcast amb entrevistes a usuaris i membres de la Residència Sant Bertomeu. (GM Dependència)
- **Units en la diversitat:** Teatre immersiu i de sensibilització amb ulleres de realitat virtual (VR), amb la participació de persones usuàries del Collet i alumnat de l'ESO del Ramón Cid. (GS Integració social)

Aquesta Mostra evidencia, un cop més, la capacitat creativa i emprenedora del nostre alumnat, així com el seu compromís amb la comunitat de Benicarló. A través d'aquest projecte, els estudiants no només desenvolupen habilitats emprenedores, sinó que també contribueixen a millorar la qualitat de vida de les persones del seu entorn. Fins a la pròxima edició!

PERSEGUINT L'OLIMP MATEMÀTIC

REDACCIÓ

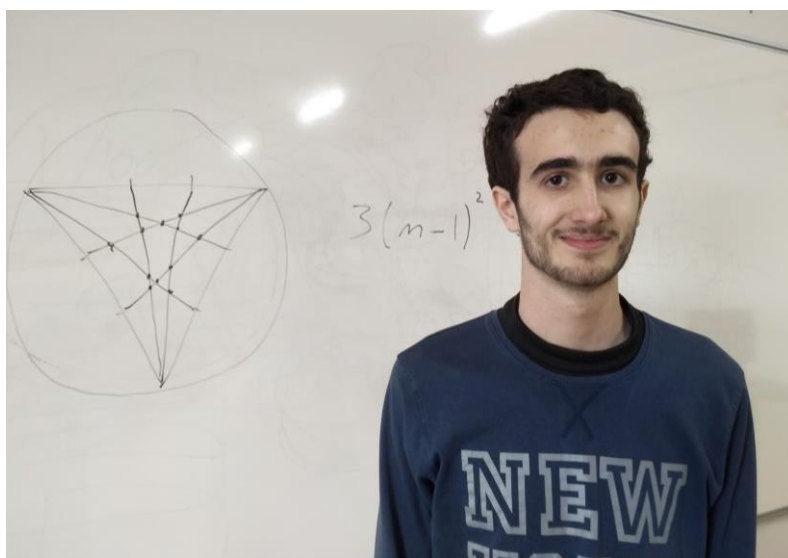
Sala de professors. Hora atzarosa i numèricament irracional: les 13:14 (nombre pi). El professor, que veu el món a través de les matemàtiques, és qui fa notar l'estranya coincidència horària-algebraica.

La conversa amb Claudio Cosin, que viu el seu tercer curs a l'IES Ramón Cid, s'enceta amb motiu d'un esdeveniment molt especial: la participació de l'alumne Shullka Altabás a la fase provincial de l'Olimpiada Matemàtica, que va tindre lloc el divendres 17 de gener a la Universitat Jaume I (Castelló).

Conta el mestre amb gran satisfacció que feia 25 anys que l'institut no presentava alumnes a l'Olimpiada. Llavors, els professors Josep Castán i Jordi Garcia entrenaven vehementment un equip d'«astronautes» del Ramón Cid, i dos d'ells van arribar a la fase nacional. Era una època en què el departament adquiria llibres de matemàtiques d'un nivell acadèmic molt alt (i encara estan). Com diu, «aquí hi havia *challenge*».

Shullka és un alumne de 2n de Batxillerat amb molt de talent matemàtic, i Claudio de seguida el va captar. Per a posar-lo en valor, al desembre el mestre va oferir a l'estudiant l'oportunitat de participar en l'Olimpiada, i la resposta va ser afirmativa malgrat que era una missió impossible, ja que només tenien 40 dies per a preparar una prova que requerix un esforç brutal tant per a l'atleta com per a l'entrenador i, a més, la competència que hi ha és enorme.

La participació és voluntària i respon a una voluntat de satisfacció personal. Inevitablement, Claudio reviu la seua participació en l'Olimpiada de l'any 1990, ara fa 35 anys. Confessa que anava sense preparació i que va ser «una experiència terrible però satisfactòria».

La recepció a la UJI a les 9:00 va ser cinematogràfica. Es notava que els alumnes eren especials. A les 9:30 va començar l'Olimpiada, i destaca Claudio que els professors «s'esperaven com hienes» a la porta per a arreplegar el seu exemplar i, tot seguit, anaven a la cafeteria a resoldre les proves. El mestre només va ser capaç de resoldre dos problemes i poc d'un total de vuit.

Després de tres hores i mitja, a la 13:00 tocava un descans vital, i de 15:30 a 19:00 va tindre lloc la segona part. Shullka va resistir molt bé, però tenia les forces justes. Cal entendre que les classes de l'institut són carreres de 50 metres i ell estava corrent una maratón. Acabava de sortir d'una prova de set hores i mitja que requereix una concentració màxima.

La primera frase de Shullka en sortir de la primera part va ser: «No he sabut fer el primer problema». La resposta de Claudio va ser: «Tranquil, jo he donat una solució molt lluny de l'òptima: 29.730. El resultat correcte era 780. No crec que em donaren més d'un punt o dos sobre deu». Relata Claudio que, en un context així en què l'alumne veu que el mestre també erra, entre l'un i l'altre brolla un autèntic sentiment de germanor.

Al cap de pocs dies es van publicar els resultats. De 57 participants, Shullka va acabar en la posició 24, la qual cosa té un mèrit enorme. Cal tindre en compte que els altres instituts estaven molt preparats, ja que beuen d'una llarga tradició que consisteix en comptar amb equips de professors que capten talents des de 1r d'ESO amb les proves Cangur i entrenen futurs aspirants. A més, l'institut facilita la preparació de les proves oferint crèdits o optatives.

L'Olimpiada es dividix en tres fases diferents: la provincial (en la qual ha participat Shullka), l'estatal i la mundial. Al campionat d'Espanya, que tindrà lloc el dia 17 de març a Gijón, només arriben 6 participants de la Comunitat Valenciana. I la final es celebra a Austràlia.

Comptat i debatut, Shullka és un pioner: «ha obert un meló». La seua participació a l'Olimpiada Matemàtica és molt valuosa perquè marca el camí per a futurs aspirants de l'IES Ramón Cid. «Presentem-nos: el curs passat ho va fer Shullka». El mestre té l'esperança que, en un període de tres o quatre anys, portaran algun «pokémon» al campionat nacional i es tancarà el cercle. Les condicions són favorables: l'institut és gran i hi ha famílies implicades. Només cal que el professor que s'aventura tinga llibertat i que tinga el suport d'un equip. Tal com diu el mestre, «cal generar èpica».

FAENA QUE NO ES VEU

DANIEL CUCALA I MARIA BORRÀS

Eixim de l'institut a les dos o a les tres de la tarde, i sempre hi ha coses pel terra, taules pintades, xiclets apegats per les cadires i un llarg etcètera. Però, si us fixeu, a l'endemà ha desaparegut la brutícia. No és màgia: són unes persones que dediquen el seu temps a netejar-lo tot.

Dos d'aquestes persones són Rosana, que porta treballant al centre 18 anys, i Charo, que en porta 24; les dos ens han contat diverses coses sobre la seua feina.

Ací a l'institut hi ha sis persones de la neteja, que són contractades per l'empresa OSGA. Han anat canviant de personal però mai de plantilla. Les treballadores són totes dones, a la qual cosa no donen molta importància, ja que ens han comentat que la persona, mentre siga bona companya de faena i faça un bon treball, sempre serà benvinguda.

De matí ve Merche, que entra a les 10:30 i ix a les 16:30, i de tarde acudeixen les altres, que entren a les 15:00 i pleguen a les 21:00.

La distribució del treball sempre és la mateixa; cadascuna té una zona i no la canvien. Diuen que tots els passadissos, les aules, els banys... estan sempre igual de bruts, però el lloc que destaca un poc més són els banys.

La seua faena és bastant amena: van fent i, quan se n'adonen, ja és l'hora d'anar cap a casa. El que més els agrada és que la feina és quotidiana i agradable; i el que menys és que els xiquets fan molt poc cas a les indicacions del professorat, ja que es deixen bastantes cadires al terra, i que les muntem és una cosa que elles agraeixen molt.

Ens han contat també dos anècdotes. La primera és que, el curs passat, per Falles, en una aula van muntar una estructura amb cadires simulant una falla. I la segona és que, fa dos cursos, també per Falles, van entrar a la R.2.10 i van trobar una foguerada al mig de l'aula.

Per a acabar, volem reproduir una pregunta que ens ha formulat Charo per a remoure consciències: «**¿A casa vos permeten que ratlleu els mobles?**».

TATUATGES FAMILIARS

JÚLIA FOIX I JOSÉ BARREDA

Alumnes (i també professors) porten el cos tatuat per algun motiu especial. Cinc alumnes han accedit a ensenyar-nos els seus *tattoos* i explicar-nos què volen dir, i tots tenen un punt en comú: reforçar el vincle familiar.

Roser Calatayud Sorlí (3r d'ESO A)

Aquests tres cors representen sa mare, son germà i ella. El negre és ella. Sa seva mare i són germà també porten el mateix tatuatge, però amb el cor que els represente a cada u d'ells pintat de color negre.

Carla Olivares (professora de Cicles)

Té tres tatuatges de sa mare: les seues flors preferides, la seua cançó preferida i la lletra "m" de sa mare, dibuixada amb un fil roig que representa la unió de dos persones passe el que passe.

Sheila Duran Lozano (4t d'ESO A)

Ens ha explicat que porta aquest tatuatge perquè és el nom de son germà.

Lucía Sayago Prades (2n de Batxillerat B)

Es va fer aquest tatuatge perquè era el nom que li deia la seua iaia, per tindre un record bonic de la seua iaia tota la vida.

Nora Compes Arrufat (2n de Batxillerat B)

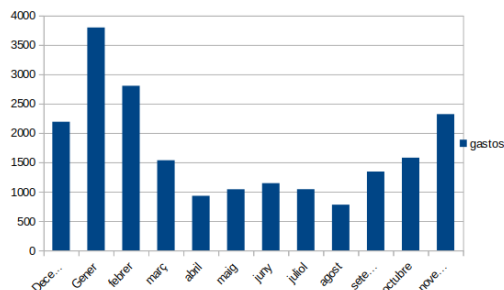
Es va fer aquestes tres flors perquè representen la seua besiaia, la seua iaia i sa mare. Cada flor està dibuixada per cada una d'elles.

RAMON NEWS

ADRIÁN GÁLVEZ, ADRIÀ SERRAT I SAFAA OUBEHOU

Consum mensual

L'IES Ramón Cid té la següent despesa d'electricitat:

Mòbils requisats

La mitjana per setmana de mòbils requisats és d'uns 6, però quant s'arrimen les vacances la mitjana és d'uns 15.

3ESO a l'altre pati

Durant este trimestre s'ha decidit que els usuaris de la cantina que cursen 3r d'ESO han d'anar al bar del Jaume I per a agilitzar el servei.

Casa del conserge

Abans els conserges vivien en una casa dins del centre. Quan l'anterior conserge es va jubilar, es va reformar perquè estava en mal estat i s'ha convertit en una aula de FP per a alumnes amb discapacitat.

Noves incorporacions de l'alumnat

Des de l'inici del curs, han arribat al centre 25 alumnes nous, però s'espera que n'arriben entre 30 i 40 fins a final de curs.

Dos professores accidentades

Elena Osanz va sofrir un accident domèstic al maluc, va ser operada i està de baixa. Merche Chaveli ha faltat unes setmanes per una caiguda des d'una tarima d'una aula.

Obra de teatre

El dilluns dia 3 de febrer, els alumnes de 1r d'ESO C van interpretar l'obra de teatre *¡Te pille, Caperucita!* a la sala d'actes davant de familiars i dos classes.

Outlook

Este curs els professors treballen amb Outlook: tenen un correu electrònic corporatiu i compartixen informació per Teams.

Poda d'arbres

Com cada febrer, els alumnes de Jardineria han podat els arbres.

Educació sexual

Com cada curs, els alumnes del primer cicle de secundària reben informació sobre educació sexual (PIES) per part de professionals de la branca sanitària.

PATIS LÚDICS

MARIONA SANTOS I EVAN MASIP

Els patis lúdics són una activitat proposada pel professorat, cicles i batxillerat, que té com a objectiu reforçar la camaraderia, dinamitzar els patis i promoure la convivència i la col·laboració entre l'alumnat. L'alumnat pot participar en activitats esportives dirigides, en la reserva de pistes i en la possibilitat de participar en jocs didàctics en un ambient tranquil.

En aquest article volem fer saber quin interès hi ha hagut per les activitats. Per a això, hem entrevistat tot l'alumnat de 1r i 2n de secundària, i aquestes són les dades que hem pogut recopilar sobre la gent que assistia a les activitats.

1r d'ESO					
A	B	C	D	E	F
3 / 24	5 / 25	5 / 26	6 / 25	7 / 26	5 / 27
2n d'ESO					
A	B	C	D	E	F
3 / 25	2 / 25	4 / 24	7 / 24	4 / 25	1 / 24

PATIS LÚDICS

És una iniciativa portada a terme pel professorat i l'alumnat de cicles i batxillerat que té com a objectiu dinamitzar els patis i promoure la convivència, la col·laboració entre l'alumnat i el respecte cap als materials i els espais del centre.

L'oferta dels patis lúdics inclou: activitats esportives dirigides, préstec de material esportiu, reserva de pistes i la possibilitat de jugar a jocs didàctics i educatius en una zona més tranquil·la.

FUTBOL

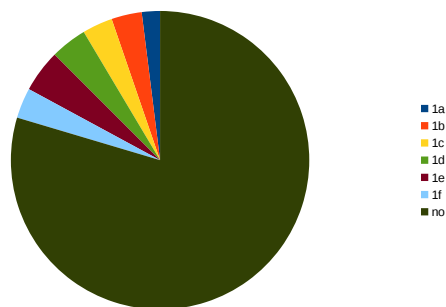
BÀSQUET

JOCS DE TAULA

iesramoncid

idy Giulio Cercato • Are

Aproximadament, el 19'69% dels alumnes de 1r i 2n d'ESO han participat en els patis lúdics, la gran majoria a l'activitat de futbol, que va acabar sent cancel·lada.

PRIMERS AUXILIS

SARA VERGE I SERGIO ROMÁN

Abans de les vacances de Nadal, el **departament d'Educació Física** va organitzar una activitat sobre primers auxilis per als alumnes de 4t d'ESO i Batxillerat. Les responsables van ser Esther i Blanca, dos **infermeres de l'Hospital de Vinaròs** que, a més a més, són membres de l'AMPA.

Aquesta activitat la van repartir en **dos setmanes**. Durant el taller, que durava **una** hora aproximadament, els alumnes van practicar amb un ninot la RCP (reanimació cardiopulmonar), la qual era controlada utilitzant una aplicació que indicava el percentatge que tenia per a salvar una vida. També van fer compartir un **PowerPoint**, on hi havia fotos i vídeos que ensenyaven a fer la maniobra de Heimlich i altres tècniques. A més, van projectar un vídeo d'un jugador que tenia

una parada cardíaca i d'un sanitari que explicava com fer la RCP. A continuació, una de les dos infermeres va fer una explicació amb un ninot i amb el **desfibril·lador**. Per últim, tocava practicar als alumnes, els quals van fer servir una aplicació per a calcular la probabilitat de vida del ninot.

Dos alumnes de 4t d'ESO, que són Eric Gellida i Mar Compte, ens han donat la seua opinió sobre l'activitat.

«A mi em pareix una bona classe per si passa res a l'institut, per a poder actuar. Els professors haurien d'aprendre com fer-la també, ja que ells són els responsables de l'aula».

«A ell li pareix exagerat la pràctica del ninot perquè li van dir que de la força li trencaria les costelles, però pensa que tots els cursos haurien de tindre aquesta xarrada i és igual d'important que tots aprenguem a fer la RCP, ja que a qualsevol li pot passar en una classe o en un moment indeterminat i s'ha d'aprendre a saber actuar».

Als dos els ha **agradat** molt i esperen que el pròxim curs més gent la puga fer.

ALUMNES «CAFETEROS»

SEBAS MORALES I ARITZ ECHEVERRÍA

No són pocs els alumnes que són naturals d'un altre país o van vindre des de l'estranger a viure aquí. En aquest article volem destacar els estudiants "cafeteros", és a dir, aquells que tenen ascendència colombiana. Heus ací el testimoni de cinc d'ells.

Samuel Fernández (3r d'ESO) va nàixer a **Cali, Colòmbia**. Va arribar aquí fa **6 anys**. No li va costar adaptar-se molt, ja que té facilitat per fer amics. Va notar molts canvis com el clima, la cultura, el menjar, l'idioma, etc. Samuel té pensat fer la seua vida aquí, però algun dia li agradaria tornar a Colòmbia de visita.

Daniel Otero (3r d'ESO) va arribar de **Medellín, Colòmbia**, fa **9 mesos**. No li va costar gens adaptar-se, ja que tenia molts amics d'aquí que el van ajudar a sentir-se bé. Daniel no va notar molts canvis i, encara que algunes coses són molt diferents, es va sentir molt a gust aquí. Però també va estranyar algunes coses del seu país natal com el menjar i els amics. Daniel es veu en un futur a un altre país europeu com Itàlia o França.

Michelle Batero i Karol Cortés (4t d'ESO) van a arribar fa **2 anys i 3 anys de Colòmbia**. No els va costar molt adaptar-se, ja que són xiques molt sociables i es relacionen fàcilment amb les persones. Han anat aprenent a poc a poc el valencià. No van notar un canvi molt notable, però el que més diferencia troben entre els dos països és el menjar; elles s'estimen més el menjar del seu país natal. Michelle vol acabar els seus estudis aquí; en canvi, Karol vol anar a estudiar a Itàlia o a Suïssa.

Nicolás Salazar (1r d'ESO) va arribar de **Bogotá, Colòmbia**, fa **5 anys**. Es va adaptar aprenent el valencià i socialitzant amb els altres. Troba a faltar moltes coses del seu país natal, com ara el menjar, els seus amics i la seua família, entre altres. No obstant, té clar que a llarg termini li agradaria quedar-se aquí.

TRES MÚSICS AMB TALENT

NANDO RAMOS I IKER CADENA

En aquest centre educatiu, hi ha molts alumnes amb talent: toquen un instrument musical, fan esport, practiquen dansa... En aquest article ens hem centrat en la música i hem entrevistat tres alumnes que tenen talent musical.

Jordina Pitarch (4t d'ESO)

El seu instrument és la flauta travessera. Va decidir començar a estudiar música perquè sa germana, que ja rebia classes al conservatori, la va motivar. Li va costar decidir entre la flauta travessera i la guitarra, però finalment va decidir-ser per la flauta travessera, amb la qual està contenta actualment.

Josep Tost (1r de Batxillerat)

Va començar a tocar el piano quan tenia 6 anys, perquè era el que més li agradava. Una curiositat d'ell és que, des de menut, li van regalar un joguet de piano. Sempre hi havia música a casa seua, per això li va interessar aquest art. Actualment, Josep s'ha graduat al conservatori abans del temps que li tocava.

Beatriz Grasa (4t d'ESO)

Va començar des de menuda amb el fagot. Com no li va agradar, es va decidir per la percussió. Actualment Beatriz estudia 4t de professional al conservatori. Una curiositat seua és que li agradava tant la música que va crear junt amb els seus amics una xaranga: Els Indultats.

ENREGISTREM UN PÒDCAST

REDACCIÓ

Durant el segon trimestre, s'han enregistrat nous pòdcasts sobre la igualtat i la diversitat. En la imatge podem veure en acció els alumnes de 1r d'ESO C, que recomanaven dos pel·lícules sobre persones amb discapacitat auditiva.

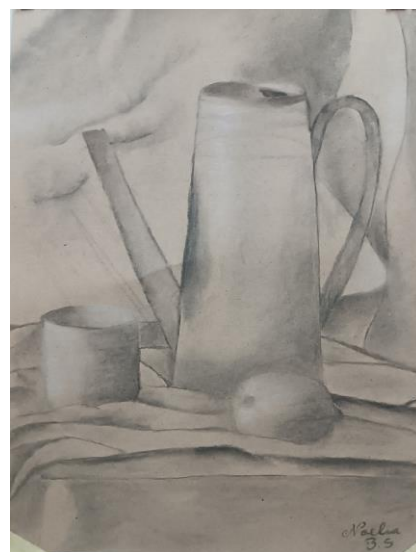
DIBUIX DEL NATURAL: UN BODEGÓ

ROSA SORIANO, PROFESSORA D'ARTS PLÀSTIQUES

Un dels exercicis essencials en l'aprenentatge del dibuix artístic és el treball amb cavallet a partir d'un model del natural. L'alumnat està plantat, davant del paper i del model que cal representar. Es comença en un tamany A-3 i després es continua amb un A-2. S'usa carbonet, que és un material més difícil d'esborrar que el llapis de grafit. Tot el plantejament busca que l'alumnat dibuixi després d'observar i analitzar mides i relacions de les formes, per tal de respectar les seues característiques amb les mínimes deformacions possibles. Després s'aplica el clarobscur, que li acaba donant la característica sensació de tridimensionalitat.

En este cas hem seleccionat els treballs de: Paula Ana Puig (esquerra), Laia Andreu Álvarez (centre) i Noelia Bustamante Santana (dreta), de 1r de batxillerat, que han aconseguit afrontar el repte d'una manera molt encertada.

FEBRERENCOS

REDACCIÓ

Els dotze professors que fan anys al mes de febrer (febrerencs) es van posar d'acord per a celebrar el seu aniversari el dijous 27 de febrer a l'hora de l'esbarjo amb un esmorzar de cocs dolços i salats. Per molts anys a tots!

SANT VALENTÍ

SERGIO ROMÁN I SARA VERGE

El divendres **14 de febrer** va ser Sant Valentí i, com cada any, hem vist com l'amor embolica a l'institut: hi ha parelles enamorades, amistats verdaderes i fins i tot familiars més units que mai. Alguna vegada vos heu preguntat què és l'amor? Hem preguntat a alumnes i professors per a saber com el veuen.

Víctor Ávila, professor d'Informàtica

Víctor pensa que l'amor és vore com una persona que té imperfeccions –ja que **ningú** es perfecte– t'agrada tal com és i que per a tu siga perfecta. A més, t'agrada invertir temps en ella, i les coses et recorden a eixa persona. Pensa que **sí** que ha estat enamorat i que, encara que sovint pots pensar que ho estàs, hi ha coses que surten que et fan vore que no és així. En canvi, diu que l'amor a primera vista no existix perquè, fins que tu no conegues eixa persona, no saps si és amor de veritat o només atracció. Per últim, ens explica que creu que **sí** que es pot viure sense amor tant familiar com d'amics o parella, però que **no** ho recomanaria.

Clara Gallardo, professora de Castellà

Per a Clara, l'amor és un sentiment **positiu** que naix quan una cosa o algú t'agrada o t'atrau. Clara no creu en l'amor a primera vista, però **sí** que creu en l'atracció, és a dir, l'amor es va desenvolupant a poc a poc i, en eixe moment, encara no coneixes a eixa persona com per a vore el que de veritat sents. Per altra banda, també pensa que no es pot viure sense amor, ja que això és el que sovint et **genera felicitat** i acabaries vivint d'una manera molt trista i solitària. Ens explica que ella **sí** que s'ha enamorat pel fet que ha decidit lliurement invertir el temps en aquestes persones. També diu que és difícil saber si estàs enamorat o no, ja que no hi ha una manera de saber-ho al **100%**. Per últim, ens explica que a vegades cuidem més la relació que tenim amb una parella que amb una amistat i, quan una amistat finalitza, és el mateix **sofriment** que amb la parella i ho pots passar igual de malament.

Juanfran López, professor de Biologia i Geologia i membre de l'equip directiu

Per a Juanfran, l'amor fa falta ja que és una part important de la vida, i no ha de ser només de parella. Per a ell l'amor és preocupar-se pels altres, cuidar-los, i viceversa, és a dir, que t'ajuden en les teues dificultats i es preocupen. No creu en l'amor a primera vista, però **sí** en l'atracció, ja que primer has de conèixer l'altra persona. Actualment hi ha moltes estafes a **internet** sobre aquest tema i hauríem d'evitar-les. Hi ha amor en **tots els llocs**, però on més amor hi ha és en la **família**. Ell **sí** que s'ha enamorat i, al llarg del temps, un veu les diferents etapes, però sobretot en la primera, que és quan estàs més enamorat; després, quan estàs estable, veus la realitat.

Pau Prats i Ariadna Félix, alumnes de 4t d'ESO

Ariadna explica que per a ella l'amor és una connexió que pots tindre amb les teues persones properes. Creu que no es podria viure sense amor perquè et sentiries amb molta **soledat**. Per altra banda, creu que sí que pot haver-hi amor a primera vista, però primer han de conèixer la persona. Actualment, Ariadna ens comenta que està enamorada i contenta, però que igualment pensa que l'amor de família i amistats és més important, encara que tot depén del **context**.

Al seu torn, Pau diu que l'amor és el sentiment que tenim quan volem el millor per a l'altra persona, però també pensa que l'amor a primera vista no existeix, ja que l'**actitud** d'una persona fa molt. Opina també que l'amor d'amistat fa falta per oblidar-te dels teus problemes i el de parella no fa tanta falta perquè és per a coses més sentimentals. Per últim, diu que la seua relació amb Ariadna va molt bé, que es volen molt i que tot va com ha d'anar: tot és estable i bonic.

Xavi Ávila, alumne de 3r d'ESO

Xavi creu que l'amor és voler estar al costat d'una persona molt de temps perquè la respectes i t'ho passes molt bé amb ella. Pensa que ell encara és molt **jove** per a estar enamorat i que ens hauríem de començar a preocupar més de grans. No creu en l'amor a primera vista, que es pot tindre un «flechazo», ja que primer necessiten parlar-se eixes persones. Per últim, pensa que es pot **viure sense amor** de parella com moltes persones asexuals –i sense amics també–, però que és més difícil viure sense l'amor de família.

Les opinions d'aquests alumnes i professors són un petit exemple de totes les persones que hi ha al centre i és un **orgull** vore com tots tenim l'amor present, perquè ningú està a soles i sempre tenim algú a qui donar-ne.

**QUE VISCA
L'AMOR**

Fotomuntatge creat per Mariona Santos i Evan Masip.

PATIS LITERARIS 2.0

SAFAA OUBEHOU, ADRIÁN GÁLVEZ I ADRIÀ SERRAT

VERÓNICA ANDRÉS

10 de desembre

Guillem Barret

(escrit per ella mateixa)

SARA BRU I
MARIA
BALSELLS

28 de gener

Alina Not

**Bad ash: saltan
chispas**

ROSCA BIOSCA

17 de desembre

Andy Weir

Proyecto Hail Mary

PAU PRATS

3 de febrer

Dexter

El oscuro pasajeroADELINA
RYBARCHUK Y
SARA BRU

7 de gener

Katy Hessel

**Historia del arte
sin hombres**

LIDÓN FÉLIX

11 de febrer

Holly Jackson

**Asesinato para
principiantes**

FLOR PANTEA

14 de gener

Pablo Neruda

**Cien Sonetos de
Amor**MARC NAJARRO Y
LUCÍA SAYAGO

18 de febrer

Los personajes
femeninos en **La
regenta, Madame
Bovary, La plaza del
diamant y Entre
visillos**

FANG

Ningú et cridà
i barrancosament salvatge vingueres
sense avisar...
canyes, objectes, cotxes, mobles,
somniais, vida...
Tot vas impregnar,
inclús la nostra ànima arrossegà.

Quan vaig arribar,
odiava el teu canyar.
El llenç era dantesc,
i eufòric et vaig llevar
amb molta por i desconcert.

Als dos dies
del llom baldat estava
tot açò surava
però la ràbia em menejava
i amb tristesa i pena
vaig entendre que la cosa no drena.

A la fi, tu i jo som un.
Sempre amb mi vas a estar,
així que amb resignada soledat,
al remat, et vaig tolerar.

Perfecta simbiosi amb tu,
t'he vist, tocat, olorat, escoltat
i fins i tot mastegat.
No res serà igual;
ara bé,
m'has ensenyat
a ser pausat.

Afortunat soc,
sense pèrdues personals,
només físiques i emocionals.

Divina fou la gent
en eixe il·luminar d'humanitat
que sense conèixer a ningú
tots feien al teu costat.

Imparable bellesa solidària
la flor sura per damunt teua,
només voldria fer-te una pregària
si no vaig entendre l'ofensa és meua.

Eternament agraït sempre estaré,
l'Horta Sud ha sigut una alhora.
Mil voltes s'han trencat els lligams
i de la cendra ressorgia el voluntariat
filant infinit amor conglomerat.

Gràcies, estimat fang meu
però...
si et plau i vens de nou,
fes-me un favor per l'amor de Déu:
no tornes a vindre com a bou.

Sempre teu, Nico.

Poema escrit per **NICO GUIJARRO**,
professor terapèutic de l'IES Ramón Cid,
natural de Paiporta i benicarlando
d'adopció.